

[Aksel Larsen.]

til at få klarhed over disse spørgsmål. Jeg synes, at folketinget har en pligt til at forlange også disse spørgsmål belyst, og jeg synes ikke, folketinget kan lade sig holde hen med den udtalelse, vi tidligere har fået af ministeren om, at en hel del af de embedsmænd, der havde med sagen at gøre, er døde, og derfor lønner det sig ikke at undersøge, hvem der har ansvaret, og hvorfor det gik sådan. Jeg mener, det lønner sig at undersøge, og jeg mener, at når der bliver handlet så letsindigt med Danmarks værdier, som der hidtil har været handlet med Danmarks undergrund, er det en nødvendighed, at det bliver fastlagt, hvor ansvaret ligger, og hvis der er nogen, som ansvar kan gøres gældende imod, så bør dette ansvar gøres gældende.

Formanden: I anledning af en udtalelse af den ærede sidste taler vil jeg henstille til ærede medlemmer, at de, når de omtaler personer udenfor tinget, da nævner dem ved deres almindelige borgerlige navn.

Hans Hansen (Rørby): Det ærede medlem hr. Aksel Larsen stillede ministeren forskellige spørgsmål. Jeg synes, at han hellere måtte have spurgt rigsdagen om, hvorfor rigsdagen uden indvendinger gik med, dengang spørgsmålet blev behandlet her i tinget. Det er ikke noget, der kom bag på rigsdagen, og jeg tror ikke, det ligger så klart, at man i denne sag kan drage bestemte personer til ansvar. Man kan måske sige, at der har været sløseri med kontrollen, men det bliver vist ret problematisk, hvor langt man kan komme i så henseende. Det forekommer mig, at det er rigsdagen, der har ansvaret for alt, hvad der her er sket, for der var ingen af de øvrige partier, der dengang protesterede. Jeg gjorde betæneligheder gældende, da loven blev vedtaget, og gik imod den, men jeg var den eneste ordfører, der gik imod den dengang. Loven af 1932 og de, man kan vist godt sige, mystiske omstændigheder ved denne lov og de senere tillægslove — der har været nævnt op til 10 siden 1932 — er jo noget, som rigsdagen har ansvaret for.

Nu foreligger imidlertid et lovforslag om en forlængelse og en forbedring af den koncession, der blev indgået med mr. Ravlin, og som nu er overtaget af mineselskabet Gulf Refining Co., og det spørgsmål, om man kan løbe fra den indgåede overenskomst, foreligger ikke. Der kan måske være tale om en proces, som det også er nævnt, men selvom vi vinder en sådan

proces, er det klart, efter hvad der er gået forud, at den nuværende koncessionsindehaver med megen styrke kan hævde at have tiltrådt koncessionen i god tro, og så tror jeg heller ikke, vi bliver fri for at betale det investerede beløb, og det bliver måske mere end et halvt hundrede millioner kroner, der bliver tale om. Taber vi processen, sker der ikke andet end, at så løber koncessionen videre. Hvis man går imod dette lovforslag, fastholder man den gamle lov. At det, der blev gjort i 1936, var en fejl, har vi hele tiden ment fra vor side, men man kan jo ikke sådan uden videre ophæve koncessionen. Her er tale om at forbedre en koncession for den danske stat; der er på alle måder tale om en stor forbedring for Danmark.

Det spørgsmål, der foreligger, er altså, om man vil gå med til en forbedring af koncessionen; der er slet ikke tale om at ophæve den. Vi har fra vor side været imod koncessionen og sagt til i tide. Vi vil ikke og kan ikke gå imod det færdige lovforslag af de samme principielle grunde, som vi har gjort gældende hver gang, sagen senere har været til behandling. Vi vil heller ikke gå med, men må af principielle grunde undlade at stemme. Men jeg synes nok, at de partier, der har stemt for loven, har vanskeligt ved at finde begrundelse for nu at gå imod.

Ministeren for offentlige arbejder (Carl Petersen): Må jeg begynde med at takke de ærede ordførere, som har givet tilslutning til lovforslaget. Der er udtalt ønske om at henvise det til behandling i et udvalg; jeg går ud fra, at vi dér kan behandle de spørgsmål, der kan være tvivl om.

Det ærede medlem hr. Elgaard stillede mig et par spørgsmål, bl. a. om hvorfor man standser boringerne, for det kunne for offentligheden se ud til, at der ikke er noget rigtigt system i det hele. Vi får indberetninger fra boreselskabet, ligesom selskabets arbejde bliver fulgt af danske geologer, og det er min opfattelse, at der kan være forskellige begrundelser for, at man foretager disse standsninger. I nogle tilfælde har man vel nået det mål, man ville nå, i andre tilfælde kan grunden vist være, som det ærede medlem antydede, at man ikke har materiel, der kan gå dybere ned. Alle disse forskellige ting kan vel nok være medvirkende til standsningerne. Det, der er det afgørende i denne forbindelse, er vel i grunden, om man har indtrykket af, at der er fundet virkelige værdier i Danmarks undergrund. Vi ved, at der er fundet store mængder af stensalt, og vi ved, at der er fundet mindre